

Nr 243

Av herrar Sveningsson och Isacson, *angående allemansrätten.*

(Lika lydande med motion nr 300 i Andra kammaren)

1960 års naturvårdsutredning har bl. a. hemställt, att frågan om allmänhetens rättigheter och skyldigheter på annans mark efter remissbehandling av utredningens förslag skyndsamt vidareberedes i syfte att åvägabringa en lagstiftning i ämnet. Med instämmande häri föreslogs i motioner till 1963 års riksdag en utredning rörande allemansrättens omfattning och innebörd. Enligt vad tredje lagutskottet därvid erfor var frågan om en sådan utredning föremål för prövning av Kungl. Maj:t i samband med den pågående behandlingen av naturvårdsutredningens betänkande. Vid sådant förhållande ansåg riksdagen det inte vara påkallat med ett uttalande i anledning av motionerna.

I det av Kungl. Maj:t framlagda förslaget till naturvårdslag (prop. 148/1964) hade emellertid frågan om en reglering av allemansrätten inte tagits upp.

I anledning av denna proposition väcktes emellertid på nytt motioner i berörda fråga. Dessa motioner blev av tredje lagutskottet utan motivering avvisade. Vi måste alltså konstatera, att riksdagen antagit en naturvårdslag som i flera avseenden ökar allmänhetens rörelsefrihet på annans mark utan att ange vilka rättigheter och skyldigheter som därvid åligger allmänheten.

Det är att förvänta att utvecklingen ganska snabbt går mot att allt fler människor söker sig ut i naturen, en utveckling som i och för sig är värd att hälsa med tillfredsställelse av oss alla. Men i längden blir det dock ohållbart att inte i lag föreskriva vissa regler för vad som är förbjudet eller tillåtet vid vistelse på annans mark. Även om det här finns en sedvanerätt, som i många avseenden är acceptabel ur båda parter synpunkt, är det i andra avseenden tveksamt vad som är eller böra vara tillåtet eller förbjudet.

För såväl markägarna som friluftsfolket är det önskvärt att sådana regler kan uppställas att ett i möjligaste mån friktionsfritt förhållande mellan berörda parter kan skapas.

Med anledning av det anförda får vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t föreslå att regleringen av den s. k. allemansrätten

måtte göras till föremål för utredning samt att förslag här-
om skyndsamt förelägges riksdagen.

Stockholm den 26 januari 1965

Ragnar Sveningsson

Birger Isacson